

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.II.37.292/2023/6.

A tanács tagjai: Dr. Kovács András a tanács elnöke

Dr. Szilas Judit előadó bíró

Dr. Bögös Fruzsina bíró

Dr. Figula Ildikó bíró

Dr. Tóth Kincső bíró

A felperes: felperes1

cím1

A felperes képviselője: Dr. Mauritz András Ügyvédi Iroda

Dr. Mauritz András ügyvéd

cím2

Az alperes: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

cím3

Az alperes képviselője: jogi képviselő1 kamarai jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügy

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Törvényszék 29.K.700.045/2023/7. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 29.K.700.045/2023/7. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és a bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

A Kúria megállapítja, hogy a felülvizsgálati eljárásban az alperesnek 30.000,- (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költsége merült fel.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az algériai állampolgár felperes részére 2008. június 4. napján került kiállításra magyar állampolgár házastársára tekintettel 2018. június 4-i érvényességi idővel az tart.k.szám1 számú tartózkodási kártya. Legutóbb felperes a kérelme alapján kiállított 2028. május 31. napjáig érvényes tart.k.szám2 számú állandó tartózkodási kártyával rendelkezett.

[2] Az elsőfokú hatóság tájékoztatása alapján, miszerint 2019. január 1. napjától kezdődően a felperesre a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) rendelkezései irányadók, a felperes családi együttélés biztosítása célú tartózkodási engedély iránti kérelmet terjesztett elő. Az elsőfokú hatóság a felperes részére kiállított állandó tartózkodási kártyát a 2020. október 29. napján kelt 106-49056/16/2020-Át. számú határozatával visszavonta, mely döntést a fellebbezés alapján eljáró alperes a 2021. február 11. napján kelt 106-Át.-4105/2/2021. számú

határozatával helybenhagyta. A felperes határozattal szemben előterjesztett keresetét a Fővárosi Törvényszék a 2021. április 22. napján kelt 6.K.702.844/2021/14. számú ítéletével elutasította. A felülvizsgálati kérelem alapján eljáró Kúria a 2022. április 27. napján kelt Kfv.II.37.611/2021/16. számú ítéletével a törvényszék ítéletét hatályában fenntartotta.

[3] A felperes ezt követően 2022. május 16. napján összevont kérelmezési eljárás keretében munkavállalási célú tartózkodási engedély kiadása iránti kérelmet terjesztett elő, az elsőfokú hatóság a méltányossági kérelmet elfogadva, azt érdemben vizsgálta.

[4] Az elsőfokú hatóság a 2022. augusztus 16. napján kelt 106-1-50266/11/2022-T számú határozatával a felperes munkavállalási célú tartózkodási engedély iránti kérelmét a Harmtv. 18. § (1) bekezdése, a 13. § (1) bekezdés h) pontja és a Harmtv. végrehajtásáról szóló 114/2007. (V.24.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Harmtv. vhr.) 50. § (1) bekezdése alapján elutasította, hivatkozással a Terrorelhárítási Központ Igazgatóságának 30100-305/2463/2/2022.OIF. számú véleményére, amelyben a felperes részére a tartózkodási engedély kiadását nemzetbiztonsági kockázat miatt nem javasolták.

[5] A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2022. október 28. napján kelt 106-T-42822/5/2022. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta, egyúttal a felperest az Európai Unió tagállamainak területéről Algéria területére kiutasította. Indokolásában az elsőfokú határozatban felhívott jogszabályokat idézve kifejtette, hogy a fellebbezési eljárás során megkeresett Terrorelhárítási Központ (a továbbiakban: TEK) a 2022. szeptember 23. napján kelt 30100-305/2463/5/2022.OIF számú véleményében az elsőfokú eljárás során előterjesztett véleményben foglaltakat fenntartva a rendelkezésre álló információk alapján a felperes részére a tartózkodási engedély kiadását nemzetbiztonsági kockázat miatt változatlanul nem javasolta, megállapítva azt is, hogy ennek indokai a minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Mavtv.) alapján a 31710-4-20/2020.T számú minősített iratokban kerültek részletesen rögzítésre.

[6] A kúriai gyakorlatra hivatkozással utalt arra, hogy a fenti adatok részletes ismertetésére a határozatban nem kerülhet sor, a felperes által felhozott személyes körülmények pedig a nemzetbiztonsági kockázatra tekintettel érdemben nem voltak vizsgálhatók. A kiutasítás elrendelésével összefüggésben a Harmtv. 42. § (1) bekezdés és 43. § (2) bekezdés b) pontjára utalva kifejtette, hogy vizsgálta Algéria biztonságos származási országnak minősülését is. Miután a felperes a tartózkodási engedély iránti kérelmében úgy nyilatkozott, hogy vállalja az Európai Unió tagállamainak az önkéntes elhagyását, és nem merült fel olyan körülmény, amely arra utalna, hogy a Genfi Egyezményben foglalt okok tekintetében a felperes üldözésnek lenne kitéve, ezért a felperes hátrányos következmények nélkül vissza tud térni származási országába.

A kereseti kérelem és a védirat

[7] A felperes az alperes határozatával szemben előterjesztett keresetében az alperes határozatának megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Kifejtette, hogy kizárólag a 01060/1672/2020.bü. számon közveszéllyel való fenyegetés büntette miatt indult vele szemben büntetőeljárás, amely 2022. március 2. napján megszüntetésre került, ezért részéről nemzetbiztonságot veszélyeztető magatartás nem

állapítható meg. Miután a TEK véleményének alapját kizárólag ezen büntetőeljárás képezte, így jelenleg már nincs olyan ok, amely a tartózkodási engedély kiállításának akadályát képezné. Miután a „nemzetbiztonsági kockázat” nem minősül nemzetbiztonság veszélyeztetésének, így módon az alperes nem bizonyította és nem igazolta a Harmtv. szerinti elutasítási okot.

[8] Arra is hivatkozott, hogy magyar állampolgár házastársával él együtt több, mint 15 éve. Ezen idő alatt a magyarországi törvényeket betartotta, a magyar társadalomba beilleszkedett, a magyar nyelvet anyanyelvi szinten érti és beszéli, a családi kötelek Magyarországhoz kötik. A házastársa autoimmun, illetőleg vesebetegsége miatt állandó, mindennapi ápolásra, gondozásra szorul. Miután a házastársa szülei nem élnek, a személyes gondoskodása, felügyelete nélkül saját magát nem tudná ellátni.

[9] Az alperes védiratában a határozatában foglalt indokait fenntartva felperes keresetének elutasítását kérte.

A jogerős ítélet

[10] A törvényszék ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolásában a Harmtv. 18. § (1) bekezdés a) pontjában és a 13. § (1) bekezdés h) pontjában foglaltakat felhívva kifejtette, hogy a bíróság az ügyben tartott tárgyalást megelőzően betekintett a TEK minősített adatokat tartalmazó irataiba. Hivatkozott a korábbi, tartózkodási kártya visszavonására vonatkozó ügyben folyamatban volt felülvizsgálati eljárásban a Kúria Kfv.II.37.611/2021/16. számú ítélete 41. és 63. pontjában foglaltakra, melyek a nemzetbiztonsági kockázat fennállását szintén megállapították. Leszögezte, hogy a rendelkezésre álló iratok alapján a nemzetbiztonsági kockázatra vonatkozó indokolás megalapozott, melyből következően a tartózkodási engedély kiadásának elutasítására vonatkozó döntés megalapozott.

[11] Hangsúlyozta, hogy a hatóság határozata nem a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85. § (5) bekezdése szerinti mérlegelési jogkörben hozott döntés, a nemzetbiztonsági kockázat fennállta szükségtelessé tette a közigazgatási eljárásban a felperes által előadott személyes körülmények mérlegelését, ezért azt az eljáró hatóságok jogszerűen mellőzték. E körben hivatkozott a Kúria a Kfv.II.37.027/2020/10. és Kfv.II.37.761/2021/9. számú ítéleteiben foglaltakra.

[12] Összességében arra az álláspontra helyezkedett, hogy a TEK véleményében megfogalmazott nemzetbiztonsági kockázat alapján az eljáró hatóság a Harmtv. szerinti nemzetbiztonsági veszélyeztetést megállapítva a kérelmet helytállóan utasította el. A felperes személyes körülményeit az idegenrendészeti hatóság a Harmtv. 43. § (2) bekezdés b) pontja alapján a kiutasítás körében értékelte és helyes következtetésre jutott amikor megállapította, hogy tartózkodási feltételek nem teljesítése okán a kiutasítás elrendelése indokolt.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[13] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a törvényszék új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára, másodlagosan az ítélet

megváltoztatásával az alperesi határozat megsemmisítését és a közigazgatási szerv új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjaira hivatkozással kérte.

[14] Az ügy érdemében a személyes körülményeivel összefüggésben előadta, hogy 15 éve magyarországi tartózkodással rendelkezik, a magyar társadalomba beilleszkedett, a magyar nyelvet anyanyelvi szinten érti. Soha, semmilyen módon nem veszélyeztette sem Magyarország, sem más ország nemzetbiztonságát, törvénytisztelő magatartást tanúsított a hosszú távú magyarországi tartózkodása alatt. A családi köteleke Magyarországhoz köti, családot alapított, adózott jövedelemmel rendelkezik. Mindezek ellenében a törvényszék a nemzetbiztonsági kockázat fennállását igazoltnak találta úgy, hogy a megismert adatok tükrében nem indokolta, hogy ez a veszély jelen idejű-e, arányos-e és közvetlenül fennáll-e, így e körben az indokolási kötelezettségének nem tett eleget. Nem foglalt állást a személyes körülményeiről, és arról sem, hogy a hatóság e személyes körülményeit mérlegelhetette-e, amikor megállapította, hogy a nemzetbiztonsági veszély esetében fennáll. Nem vizsgálta a Kp. 85. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a mérlegelési jogkörben megvalósított közigazgatási cselekmény jogszerűségét, amely hiányosság az ügy érdemi elbírálására lényegi kihatással bírt.

[15] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a törvényszék ítéletének hatályban tartását kérte, hangsúlyozva, hogy az első- és másodfokú közigazgatási eljárás során sem eljárási, sem anyagi jogi jogszabálysértés nem történt, ezért a törvényszék felülvizsgálati kérelemmel támadott ítélete sem jogszabálysértő. A nemzetbiztonsági kockázat körében utalt arra, hogy az annak alapját képező iratokat a törvényszék megvizsgálta, illetőleg azt a korábbiakban a tartózkodási kártya visszavonása iránti ügyben a Kúria is értékelte és mindkét bíróság e kérdésben azonos álláspontra helyezkedett, azt igazoltnak látta, ezért a jelen ügyben eljáró törvényszéknek további indokolási kötelezettsége nem volt. E körben hivatkozott a Kúria Kfv.II.37.761/2021/9., Kfv.III.37.537/2020/5. és Kfv.II.37.027/2020/10. számú határozataiban foglaltakra.

A Kúria határozata és jogi indokai

[16] A felperes felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint alapos.

[17] A Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálta felül, azzal, hogy a felvetett jogkérdéssel összefüggő uniós jogot az EUMSZ 4.cikk (3) bekezdésére tekintettel az uniós jog tényleges érvényesülése érdekében hivatalból kellett a Kúriának figyelembe vennie.

[18] A Kúria mindenekelőtt hangsúlyozza, hogy a felperes a felülvizsgálati kérelmében a törvényszék ítéletének jogszerűtlenségével összefüggésben kizárólag a Kp. 85. § (5) bekezdésére hivatkozott, ezért a Kúria kizárólag ezzel összefüggésben vizsgálhatta azt a kérdést, hogy az ügyben eljáró törvényszék a mérlegelésre vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket megsértette-e. A fentiekből következően a felperes által a nemzetbiztonsági kockázat fennállására vagy fenn nem állására vonatkozóan kifejtetteket érdemben nem értékelhette. Utal arra is, hogy e kérdésben a Kúria a felperest érintő korábbi eljárás kapcsán

már Kfv.II.37.611/2021/16. számú határozatában állást foglalt, ezért azt jelen ügyben tényként kellett figyelembe venni.

[19] A Kúria gyakorlata következetes és egységes abban a jogi kérdésben, hogy az idegenrendészeti hatóságnak a tartózkodási engedély kérelem elbírálásakor az Alkotmányvédelmi Hivatal vagy a TEK nemzetbiztonsági kockázatot értékelő véleményét figyelembe kell vennie, e kockázatot értékelő véleményen alapuló határozat nem minősül a Kp. 85. § (5) bekezdése szerinti mérlegelési jogkörben hozott döntésnek, ugyanis döntési lehetőségeket nem biztosító jogszabály alkalmazásával dönt, amelynél a személyes körülmények relevanciával nem bírnak (Kfv.II.37.533/2020/9., Kfv.II.37.671/2020/17., Kfv.II.37.761/2021/9., Kfv.II.37.027/2020/10.).

[20] A Kfv.II.37.761/2021/9. számú ítélet elvi élel mutatott rá arra, hogy az idegenrendészeti hatóság tartózkodási engedély meghosszabbítása iránti kérelmet elutasító, a nemzetbiztonsági kockázatot értékelő véleményen alapuló határozat nem minősül a Kp. 85. § (5) bekezdése szerinti mérlegelési jogkörben hozott döntésnek. Amennyiben az idegenrendészeti hatóság a döntését olyan véleményre alapítja, amely a Mavtv. szabályozása szerint minősített adatokat tartalmaz, a bíróság az iratokba történő betekintést követően azt ellenőrzi, hogy a véleményben foglalt tények és adatok elegendő indokul szolgálnak-e az idegenrendészeti határozatban foglalt intézkedéshez. A Harmtv. 18. § (1) bekezdés a) pontja alapján figyelembe veendő Harmtv. 13. § (1) bekezdés h) pontjában megfogalmazott nemzetbiztonsági érdek veszélyeztetése fennállta esetén a harmadik országbeli állampolgár személyes körülményei relevanciával nem bírnak.

[21] A felperes a felülvizsgálati kérelmében ugyanakkor a Kp. 85. § (5) bekezdésével összefüggésben azt sérelmezte, hogy a hatóság a döntése meghozatalánál a személyes és családi körülményeit nem értékelte, annak ellenére, hogy a házastársa több súlyos betegsége miatt ápolásra, gondozásra szorul, melyet kizárólag ő tud részére biztosítani. Az ügyben eljáró törvényszék ítélete meghozatalakor a hatóság mérlegelésének hiányát nem értékelte, a határozat e körben történő felülvizsgálatát nem végezte el, mert arra az álláspontra helyezkedett, hogy az alperesi döntésnél a felperes személyi, családi körülményei nem voltak relevánsak [törvényszéki ítélet 26. pontja].

[22] Jelen ügyben ugyanakkor figyelembe kellett venni, hogy a jogerős határozat az elsőfokú határozat helybenhagyásával nem csak a felperes munkavállalási célú tartózkodási engedély kérelme elutasításáról, hanem azzal egyidejűleg az Európai Unió tagállamainak területéről Algéria területére történő kiutasításáról is döntött. A törvényszék ítéleti indokolásával szemben az első- és másodfokú hatóság a kiutasítás feltételeit a Harmtv. 42. § (1) bekezdése és 43. § (2) bekezdés b) pontja mentén a Külgazdasági és Külügyminisztérium tájékoztatása alapján feltárt biztonsági helyzet [Egyesült Királyság Külügyminisztérium tájékoztatása (FCDO)] és a visszatérés lehetősége, körülményei [Amerikai Egyesült Államok Külügyminisztériumának (USDOS) éves emberjogi jelentése, belga Menekültek és Hontalanok Főbiztossága (CGRA) 2020 decemberében publikált részletes országinformációs jelentése] tükrében vizsgálta, de a felperes személyi körülményeit nem értékelte.

[23] A személyi körülmények értékelésével összefüggésben a Kúria – a közrendi, közbiztonsági veszély fennállásával összefüggésben ugyan, de – a Kfv.II.37.832/2022/6.

számú határozatában elvi élel szögezte le, hogy a közrendi és közbiztonsági veszély fennállásának megítéléséhez a családi és személyi körülmények vizsgálata a családi élethez való jog tiszteletben tartására figyelemmel az adott jogálláshoz kapcsolódó jogszabályi háttér által meghatározott módon nem mellőzhető.

[24] Miután a kiutasítás intézkedés egyenes következménye az országba való visszatérés tilalma, a harmadik országbeli állampolgár esetén indokolt az Európai Parlament és a Tanács 2008. december 16-i, a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös formákról és eljárásokról szóló 2008/115/EK irányelv figyelembevétele (a továbbiakban: Visszatérési irányelv). A Visszatérési irányelv (22) preambulumbekkezdése utal arra, hogy az egyezmény összhangban van az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló Emberi Jogok Európai Egyezményével (EJEE), ezért az irányelv végrehajtása során a tagállamok elsődleges szempontjának a családi élet tiszteletben tartását kell tekinteni. A Visszatérési irányelv 5. cikke kifejezetten deklarálja, hogy az irányelv végrehajtása során a tagállamok megfelelő figyelmet fordítanak többek között a családi életre, és tiszteletben tartják a visszaküldés tilalmának elvét.

[25] Kétségtelen, hogy a törvényszék ítélete 26. pontjában helyesen hivatkozta, hogy a nemzetbiztonsági kockázat fennállásának megítélése körében az irányadó kúriai gyakorlat szerint a személyi körülmények figyelembevétele nem önálló mérlegelési szempont, azok mint tények és adatok képezik az értékelés alapját, amennyiben relevánsak [Kfv.II.37.027/2020/10; Kfv.II.37.761/2021/9]. Ugyanakkor ezen kúriai ítéletek, és a törvényszéki ítélet meghozatalát követően az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) C-528/21. számú, M.D. és az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság között folyamatban volt előzetes döntéshozatali eljárás kérelem alapján hozott ítéletében [ECLI:EU:C:2023:341] többbe között úgy foglalt állást, hogy amennyiben valamely nemzeti bírósághoz a Visszatérési Irányelv 5. cikkel összeegyeztethetetlen, és az uniós joggal összhangban nem értelmezhető nemzeti szabályozás alapján elfogadott, beutazási tilalmat elrendelő határozattal szembeni jogorvoslati kérelmet nyújtanak be, e bíróságnak e szabályozás alkalmazását az említett cikket sértő részében mellőznie kell, és ha e cikk teljes érvényesülésének biztosítása érdekében szükségesnek bizonyul, az előtte folyamatban lévő jogvitára közvetlenül e cikket kell alkalmaznia. Ezzel az EUB a Visszatérési Irányelv 5. cikkének közvetlen alkalmazásának kötelezettségét írta elő.

[26] Ezen ügyben az EUB a beutazási és tartózkodási tilalom elrendelésére, továbbá a tilalomra vonatkozó figyelmeztető jelzésnek a Schengeni Információs Rendszerben (SIS) történő elhelyezésére vonatkozó intézkedéssel összefüggésben azt is kimondta, hogy a Visszatérési irányelv 5. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha valamely harmadik országbeli állampolgárral szemben, akinek kiutasítási határozat címzettjének kellett volna lennie, azon határozat közvetlen meghosszabbításaként, amely nemzetbiztonsági okokból visszavonta az érintett tagállam területére vonatkozó tartózkodási jogát, ugyanezen okokból az Európai Unió területére való beutazás tilalmát elrendelő határozatot hoznak anélkül, hogy előzetesen figyelembe vették volna az egészségi állapotát, valamint adott esetben a családi életét és a kiskorú gyermekének mindenek felett álló érdekét. Ebből következik, hogy a kiutasítási határozat címzettjére nézve is ugyan ezen eljárás az irányadó.

[27] Mindezért megállapítható, hogy az EUB fenti autentikus értelmezésében az uniós jognak megfelelő gyakorlat az, hogy az eljáró hatóságnak a kiutasítással összefüggésben a felperes családi életét, az ezzel összefüggő személyi, családi körülményeit is értékelnie kellett volna. Mindez azt jelenti, hogy a kiutasítás körében a Kp. 85. § (5) bekezdése alapján – amennyiben erre vonatkozó magyar jogszabály nincs – a Visszatérési Irányelv 5. cikkének jelen ügyben releváns b) pontjában foglalt szempontot (felperes családi élete) a kiutasítás körében mérlegelési szempontként figyelembe kellett volna venni. Ezért a felperes helytállóan hivatkozott arra, hogy megsértette az eljáró törvényszék a Kp. 85. § (5) bekezdését, amikor ítéletének [26] pontjában úgy foglalt állást, hogy a személyi, családi körülményeket a kiutasítás körében sem kellett figyelembe venni.

[28] A Kúria a fentiekre tekintettel a törvényszék ítéletét a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. Az új eljárásban a törvényszéknek a fentiekben kifejtettek szerint vizsgálnia kell, hogy az alperes, illetőleg az elsőfokú hatóság a kiutasításra vonatkozó döntése részében a kiutasítással érintett országra vonatkozó információ (belpolitikai helyzet, személyi biztonság stb.) tisztázásán túl vizsgálta-e a felperes személyi családi körülményeit és azt, hogy van-e olyan uniós állampolgár családtagja, aki vele függő viszonyban lévén eltartására, ápolásra, gondozásra szorul, mely tényeket a hatóságnak a kiutasítás elrendelésére vonatkozó döntés meghozatala során értékelnie kell.

A határozat elvi tartalma

[29] *Amennyiben a harmadik országbeli állampolgárral szemben valamely jogellenes tartózkodás okán az idegenrendészeti hatóság a határozatában egyidejűleg kiutasítás intézkedést is alkalmaz, az idegenrendészeti hatóság részéről e döntés során nem mellőzhető a Visszatérési irányelv 5. cikkében foglaltakra tekintettel a harmadik országbeli állampolgár személyi, családi körülményeinek a vizsgálata akkor sem, ha arra kifejezett magyar jogszabályi előírás nincs.*

Záró rész

[30] A Kúria az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 110. § (3) bekezdése alapján állapította meg.

[31] A végzés elleni felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2023. szeptember 6.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Szilas Judit s.k. előadó bíró,
Dr. Bögös Fruzsina s.k. bíró, Dr. Figula Ildikó s.k. bíró, Dr. Tóth Kincső s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

Kúria
II.Kfv.37.292/2023/6-II
tisztviselő

9